

Ingen dag utan ett penselstreck

Det finns en sann glädje i Roger svenssons måleri som är svår att motstå. Fantasilandskapen med sina starka färger där människorna, sorglöst inbegripna i sina sysslor men ändå lite vilsna, längtar efter något som de inte riktigt vet vad det är. Vardagsföremålen, lite smetigt uppbyggda i det ensliga bildrummet, kan sväva i väg i sina underliga proportioner. Uttrycket har en uppenbar collagekänsla med all sin spontanitet och rättframhet. Bilderna har en alldeles egen charmerande orimlighet som gör att jag ibland tänker att Roger hittat en värld på en annan planet. Vi känner igen oss i mycket men det känns som en tillvaro där man värdesätter helt andra saker och att det där med att leva har en annan innebörd. Ofta uppenbaras i målningarna en speciell förtrolighet mellan människa, djur, ting och växter som är svår att beskriva. Den liksom bara är där.

Ändå är livet i en Roger Svensson målning inte alltid så spralligt. I den glimtvisa skönheten anas ibland ett dämpat vemod eller en gåtfullhet i materialet. Som betraktare uppehåller man sig i diffusa gränstrakter mellan saga och dröm, men i slutändan faller allt på plats i ett här och nu. Helheten blir större än summan av delarna. Konstnären har en förmåga att koka ner det essentiella i att vara människa.

I det närmast monumentala verket *Härlig är jorden* finns inte den vanliga friktionen och spontaniteten istället är det en mer en idyllisk scenografi som avtecknar sig. Här är dramaturgin mer gestaltad i en stämning än uppbyggd av bildelement. Stunden ställs på sin spets. Vad är bättre än picknic i skogen med vänner och hämtpizza? Känslan när allt är som bäst och man bara vill stoppa tiden, för det kan när som helst växla över i ett olyckligt slut.

Roger Svensson målar varje dag. Han målar över. Han målar om. Lager på lager. Arbetet fortsätter liksom oförtrutet vidare. Att en målning blir klar handlar mer om att en utställning måste färdigställas eller att en gallerist ska ta med sig tavlan. Han har alltid flera målningar på gång samtidigt. Det är som kalvar som kräver hans uppmärksamhet när han går förbi. Då stannar han till och målar lite till på just den tavlan som ropade på hans uppmärksamhet.

Titlarna då? Ja, de tillför berättandet på så vis att de snarare öppnar upp för tankar än tillför en färdig lösning. Vi hittar liksom vår egen väg in i bilden genom det sakligt poetiska titlarna. Övermålandet skapar inte sällan tidigare titlar på baksidan av verken. De är ofta överstrukna men fullt synliga. Har alltid sett det som något charmfullt men insett också att detta på något sätt ingår i själva konstnärskapet. Återbruket, det holistiska som får råda i allt, saker förändras och är vad det är i ena stunden och blir till något annat i andra stunden. En målning av Roger Svensson är som tillvaron i stort, den bär på ett flöde av ständig förändring och skapas av olika lager av tidigare liv och rörelse.

Roger Svensson kommer från småländska Urshult och utbildade sig på Konstfack vid mitten av 80-talet. Han har varit aktiv med utställningar på bla. Galleri Händer, Doktor Glas, Galleri Estetica, Galleri 1. Han har genomfört fler konstnärliga utsmyckningar i Stockholm och Växjö. Han är representerad för Göteborgs Konstmuseum, Skissernas Museum, Lund, Statens Konstråd, Smålands Konstarkiv och flera kommuner och regioner runt om i Sverige.